

Krankjorum

www.ftm.nl
april 25ste, 2012

Het smoezeligste stukje politiek theater van dit jaar hebben we vorige week gezien. SP en PvdA probeerden afgelopen woensdag het toekomstige kabinet te committeren aan het strenge bonusbeleid voor banken dat onder Rutte-II is gelanceerd. Anders dan in de rest van de EU, waar bankbonussen niet hoger mogen zijn dan één keer het basissalaris, geldt in Nederland een plafond van eenvijfde. Het is Nederlandse bankiers en politici met een financieel stockholmssyndroom, zoals de Amsterdamse D66-wethouder Kajsa Ollongren en VNO-baas Hans de Boer, al langer een doorn in het oog.

De eersten omdat het ze direct in de portemonnee raakt, ook al bevat de wet allerlei sluiproutes die banken alsnog in staat stellen om de grootste gokkers veel meer uit te keren dan twintig procent van het basissalaris. Zoals Dijsselbloem en Rutte vorig jaar juni, vlak na de Brexit, voor de bankiers uit de City niet nalieten te benadrukken.

En de laatsten omdat die zijn blijven hangen in het wereldbeeld van vóór de crisis. waarin zogenaamde 'Global Cities' onderling in een strijd op leven en dood waren verwickeld om maar zoveel mogelijk banken en bankiers naar de eigen stad te halen teneinde kantorengetto's als de Zuidas een beetje comfortabel te kunnen vullen. Toen de crisis uitbrak bleek dat een uiterst risicovolle strategie te zijn geweest. Hoe groter de bancaire sector, hoe groter de klap voor schatkist en dus belastingbetaler. In landen als Nederland, Ierland, IJsland en het Verenigd Koninkrijk wogen de kosten post-crisis niet op tegen de belastingbaten pre-crisis.

In de stofvrije beleidscapsule waar mensen als Ollongren en De Boer gedijen zijn dat futiliteiten die allang weer zijn vergeten. Ollongren lobbyt al maanden voor herziening van de bonuswet. Haar verleidingspogingen in Londen strandden namelijk steeds op dat vervloekte plafond. Vorige week kreeg ze bijval van De Boer, die op de voorpagina van *De Telegraaf* mocht uitpakken over de etentjes die hij met een paar grootbanken had gehad. Zeventienduizend banen hadden ze hem beloofd als Nederland de bonuswet zou versoepelen. De Boer, nooit te beroerd om de belangen van roofkapitalisten te draperen in een lulverhaal over het landsbelang, greep de gelegenheid met beide handen aan om het parlement op te roepen de motie naast zich neer te leggen.

Overigens heeft niemand de moeite genomen die zeventienduizend banen even te checken. De beste bron hiervoor is de *Financial Times*. Daarin schittert Amsterdam door afwezigheid: Luxemburg, Parijs, Frankfurt en Dublin worden allemaal genoemd. Maar Mokum, ho maar. Bovendien gaat het om zogenaamde 'passporting rights': de mogelijkheid om financiële onzinproducten vanuit de City in heel Europa te verkopen. Bij een harde Brexit verliezen Londense banken dat recht.

Hoezo zeventienduizend banen?

Maar bankiers zouden geen bankiers zijn als ze daar geen slimmigheidje op zouden weten. Wat dacht u van brievenbusmaatschappijtjes op het continent met een receptioniste en een kamerplant? Probleem opgelost, en de bankier kan lekker in Kensington blijven wonen. Hoezo zeventienduizend banen? Tot zover weinig nieuws. Misselijkmakend wordt het pas als een dag later de motie daadwerkelijk in de Kamer wordt behandeld. Allereerst trekt de ChristenUnie schielijk zijn handtekening onder de motie in. Het was namelijk oorspronkelijk een CU, SP en PvdA-initiatief. Niet meer. Segers wilde zogenaamd zijn handen vrijhouden voor de formatie. En dan krijg je de

volgende krankjorume situatie: je stemt als partij tegen een motie die je zelf geïnitieerd hebt.

Het wordt nog erger. Je hebt als partij je kiezers beloofd voor streng bonusbeleid te zijn. Dat staat bijvoorbeeld in je programma en in de kieswijzer. Op pagina 67 heet het: 'Wil de financiële sector weer een toonbeeld van degelijkheid worden, dan is het nodig dat veel evenwichtiger wordt omgegaan met risico's en dat bonussen blijvend effectief aan banden worden gelegd, niet alleen door ze te maximeren, maar ook door de fiscale aftrekbaarheid van topsalarissen en bonussen te beperken.'

D66 idem dito. Op pagina 77 staat dat de partij de winstgevendheid van banken wil afremmen, waardoor aandeelhouders minder snel akkoord gaan met hoge bonussen. Ik citeer: 'Wanneer kapitaalbuffers verhoogd worden, risico's meer bij aandeelhouders worden gelegd (...) worden rendementen voor aandeelhouders lager en die zullen dan niet snel geneigd zijn om de hoge salarissen en bonussen die nu betaald worden bij banken, te blijven betalen.'

Ik geef u op een briefje dat Ollongren en De Boer in het regeerakkoord hun zin gaan krijgen. Kiezersbedrog is er nog een milde term voor.

Over de auteur

Ewald Engelen

Gevolgd door 246 leden

Ewald is FTM-columnist van het eerste uur. Ook zijn columns in de Groene zijn allemaal op deze site te lezen.